

वा० रा०

॥ २१९ ॥

अंगरागः उद्धर्तनेनांगानिरंजयतीत्यंगरागः केसरचंदनादिजः ॥ अनुलेपनंतु कर्पूरागरुकस्तूरीकंकोलैर्यक्षकर्मइत्युक्तप्रकारोदिव्यगंधद्रव्यकल्कः इतितीर्थः ॥ कतकस्तु
अंगरागं अंगरंजनकरं अनुलेपनं दिव्यगंधद्रव्यकल्कमित्यर्थइत्याह ॥ इदमेवमुक्तं ॥ १८ ॥ शोभयेत् शोभयिष्यति ॥ अनुरूपं त्वदेकोचितं नित्यमेवासंक्लिष्टं उपभोगेपि
अशुचित्वमृदितत्वादिदोषरहितं भविष्यति ॥ १९ ॥ शोभयिष्यसीत्यनेन त्वसूजयाभर्तुरपिपूजाव्रतेतिसूचितं ॥ २० ॥ क्षत्रियत्वात्प्रतिग्रहानधिकारेण प्रीतिदानमित्युक्तं ॥

इदं दिव्यं वरं माल्यं वस्त्रमाभरणानि च ॥ अंगरागं च वैदेहि महार्हमनुलेपनं ॥ १८ ॥ मया दत्तमिदं सीते तव गात्राणि शोभयेत् ॥ अनुरूपं
पमसंक्लिष्टं नित्यमेव भविष्यति ॥ १९ ॥ अंगरागेण दिव्येन लिप्तांगी जनकात्मजे ॥ शोभयिष्यसि भर्तारं यथा श्रीविष्णुमव्ययं ॥ २० ॥
सा वस्त्रमंगरागं च भूषणानि स्रजस्तथा ॥ मैथिलीप्रतिजग्राह प्रीतिदानमनुत्तमं ॥ २१ ॥ प्रतिगृह्य च तत्सीता प्रीतिदानं यशस्विनी ॥
श्लिष्टांजलिपुटाधीरासमुपास्ततपोधनां ॥ २२ ॥ तथा सीतामुपासीना मनसूयादृढव्रता ॥ वचनं प्रष्टुमारेभे कथां कांचिदनुप्रियां ॥ २३ ॥
स्वयं वरे किल प्राप्ता त्वमनेन यशस्विना ॥ राघवेणेति मे सीते कथा श्रुतिमुपागता ॥ २४ ॥ तां कथां श्रोतुमिच्छामि विस्तरेण च मैथिलि ॥
यथाभूतं च कात्स्न्येन तन्मे त्वं वक्तुमर्हसि ॥ २५ ॥ एवमुक्ता तु सा सीता तापसी धर्मचारिणी ॥ श्रूयतामिति चोक्त्वा वै कथयामास तां कथां
॥ २६ ॥ मिथिलाधिपतिर्वीरो जनको नाम धर्मवित् ॥ क्षत्रकर्मण्यभिरतो न्यायतः शास्ति मे दिनी ॥ २७ ॥ तस्य लांगलहस्तस्य कृपतः
क्षेत्रमंडलं ॥ अहं किलोत्थिता भित्वा जगतीं नृपते सुता ॥ २८ ॥

लक्ष्म्युद्देशेन ब्राह्मणादिभ्यो दत्तमक्षयं चेत् साक्षात् लक्ष्म्ये प्रीत्या दत्तं तथे
ति किं वक्तव्यमिति देव्यैतद्दानमनसूयया इति बोध्यं ॥ २१ ॥ श्लिष्टांजलिपुटा रचितांजलिपुटा ॥ २२ ॥ अनु अनंतरं प्रियां कांचित्कथां श्रोतुकामावचनं प्रष्टुमारेभे ॥ २३ ॥
अनेन रामेण श्रुतिं मम श्रोत्रपथं ॥ २४ ॥ विस्तरेण च विस्तरेणैव ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ क्षेत्रमंडलं यज्ञयोग्यक्षेत्रं ॥ चयनप्रकरणे षड्वेन कृषतीति श्रुतेः ॥ कृषतस्तस्य पुरः जगतीं
भुवं भित्वा उत्थिता एतावन्मात्रेणाहं नृपतेर्जनकस्य सुता ॥ २८ ॥

अ० का०

॥ २१९ ॥